

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Buzu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Nichita Iurie Vasile, născut la 23 februarie 1966, originar din Călărași și domiciliat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 55, ap. 9,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 12 iulie 2012 pînă la 21 decembrie 2012 (prima instanță)**
- 2. de la 01 februarie 2013 pînă la 11 aprilie 2013 (instanța de apel)**
- 3. de la 20 august 2013 pînă la 30 octombrie 2013 (instanța de recurs).**

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 decembrie 2012 **Nichita Iurie Vasile** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Nichita Iurie Vasile, la 09.04.2012, aproximativ pe la ora 23.30 min., conducînd automobilul de model „Școda Octavia” n/î CPE 480, se deplasa pe bd. Dacia, mun. Chișinău din direcția str. Bacioii Noi spre centrul comercial Metro 2 și ajungînd în apropierea stației de alimentare ROM PETROL, n-a manifestat atenție sporită la circulație, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a luat în considerare starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, prin ce a încălcat cerințele art. 2 RCR, potrivit cărora "în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers", cerințele art. 3 RCR, potrivit cărora "Participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt

provocate de circumstanțe iminente", cerințele art. 4 RCR, potrivit cărora "Orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia", cerințele art. 45 a-1 RCR RM, potrivit căruia "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. (2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", cerințele art. 39 alin. 1) RCR, potrivit cărora „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic", cerințele art. 46 RCR, potrivit cărora „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: a) copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate;" și cerințele art. 22, alin. 4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluiditatea și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic" și, ca urmare, pierzînd controlul asupra conducerii unității de transport a ieșit de pe carosabil pe acostamentul din dreapta, relativ deplasării sale, unde a comis tamponare laterală în obstacol (în copac), cauzîndu-i pasagerului Buzu Veaceslav Ion, conform raportului de expertiză medico-legală N:1417/D din 18.06.2012 - vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată de către inculpat, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, fără aplicarea pedepsei complementare.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a specificat că la numirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că el, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, recunoscîndu-și vina de la bun început, s-a căit sincer de cele comise, s-a aflat după accident în comă o perioadă de 2 săptămîni, nu era în stare de ebrietate la data comiterii accidentului, astfel nefiind rezonabilă aplicarea pedepsei complementare.

3.1 Cu apel s-a mai adresat și SRL „Mavigrup Service”, care au solicitat recunoașterea sa în calitate de parte civilă, și încasarea prejudiciului material cauzat companiei.

3.2 La fel a declarat apel și partea vătămată care a solicitat încasarea prejudiciilor cauzate de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2013 au fost admise apelurile părților, casată sentința numai în partea stabilirii pedepsei și a acțiunii civile și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Nichita Iurie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 u.c.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată în partea prejudiciului moral și încasată de la inculpat suma de 1000 lei. La fel s-a admis în principiu acțiunea

civilă în partea încasării prejudiciului material înaintată de partea vătămată, însă asupra cuantumului despăgubirilor convenite urma să hotărască instanța civilă. A mai fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea civilă SRL „Mavigrup Service”, însă asupra cuantumului despăgubirilor convenite urma să hotărască instanța civilă.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc dând faptei săvârșite de inculpat încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

La fel instanța de apel a statuat că la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75-77 Cod penal adică, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de circumstanțele atenuante și anume că, inculpatul a recunoscut vina integral, se căiește sincer, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este angajat în câmpul muncii, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, iar careva circumstanțe care agravează răspunderea nu s-au constatat.

În acest context, având în vedere totalitatea de circumstanțe atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, precum și faptul că în urma accidentului inculpatul a suferit vătămări corporale grave, fiind internat în spital un timp îndelungat, instanța de apel a constatat că prima instanță neîntemeiat a aplicat o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, fără a ține cont de faptul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, munca de șofer este unica sursă de existență, iar infracțiunea comisă este mai puțin gravă, și careva circumstanțe care agravează răspunderea nu s-au constatat. La fel instanța de apel a considerat întemeiat de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă cu amendă, sancțiune ce își va atinge scopul de corectare și reeducare și care a fost considerată echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

S-a mai considerat întemeiat de a admite acțiunea civilă înaintată de Buzu Veaceslav în partea prejudiciului moral și material și a încasa de la inculpat suma de 1000 (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral, sumă ce îi va aduce satisfacție echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar asupra cuantumului despăgubirilor convenite urmînd să hotărască instanța civilă, deoarece instanței nu i-au fost prezentate probe destule ce ar confirma cu certitudine suma prejudiciului material cauzat.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a considerat întemeiat de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de partea civilă SRL "Mavigrup Service", iar asupra cuantumului despăgubirilor convenite urmînd să hotărască instanța civilă, deoarece actul de examinare a mijlocului de transport prezentat instanței, conținea informații ce indică că la examinarea automobilului nu a participat și inculpatul, prin ce i s-au încălcat drepturile sale la un proces echitabil, fapt ce a determinat instanța de apel de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de partea civilă SRL "Mavigrup Service", însă asupra cuantumului despăgubirilor convenite urmînd să hotărască instanța civilă.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia.

Recursul înaintat nu a fost motivat, indicîndu-se că motivarea acestuia va fi depusă pînă la prima ședință de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil fiind necorespunzător după formă și conținut prevederilor legale, din următoarele motive.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, indicînd temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicînd problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul declarat de partea vătămată nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărîrii atacate. Conform pct. 5) al art. 430 Cod de procedură penală, autorul urma să aducă în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel, ceea ce la fel nu s-a respectat.

Articolul 427 Cod de procedură penală prevede toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărîrile instanței de apel. În recursul declarat se critică decizia instanței de apel, exprimîndu-se asupra netemeinicii acesteia, dar nu se face trimitere la temeiurile pentru recurs specificate în art. 427 Cod de procedură penală, care impune invocarea erorilor de drept, specificate în conținutul acestei legi.

Colegiul reține că la data pronunțării deciziei motivate de către instanța de apel, avocatul recurentului era prezent în ședința judiciară, primind copia acestei decizii (f.d. 160, 172). Astfel, recurentul avînd posibilitatea să facă cunoștință cu conținutul motivat al deciziei, a înaintat un recurs declarativ și nemotivat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Buzu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2013, *în cauza penală privindu-l pe Nichita Iurie Vasile*, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute la art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte	Petru Ursache
Judecători	Elena Covalenco
	Nicolae Gordilă
Copia corespunde originalului Judecător	Petru Ursache